

[Aksel Larsen.]

det, at selv de mest stærblinde socialdemokrater vel må have indset, at deres monopol på at være arbejderparti dermed endelig er afgørende brudt, og at de socialistiske folkepartier er kommet for at blive. Og videre: at arbejderflertallet i stortinget gik tabt, skyldes jo helt og udelukkende, at man ikke har... (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Splittelsen!). Den højtærede statsminister gentager — han er jo monoman — splittelsen. Vil den højtærede statsminister gøre sig til talsmand for etpartisystemet, at det skal forbydes alle partier, som den højtærede statsminister ikke kan lide, at eksistere? Ja men han får ikke det princip gennemført i dette samfund. Og dernæst er det jo sådan, at der i det norske storting i stortingsperioden har været forhandlet om en forfatningsreform, hvorved der skulle indføres et valgsystem à la det danske med tillægsmandater. Hvis dette havde været gennemført, så havde socialdemokratiet og SF haft stortingsflertal, de har jo flertallet af stemmerne, og så havde de borgerlige partier været i mindretal. Det er videre sådan, at selv om socialistisk folkeparti ikke havde opstillet i Norge overhovedet, og selv om det havde kommanderet alle sine tilhængere til at stemme på arbejderpartiet, og selv om man forestillede sig det fantastiske, at socialistisk folkepartis tilhængere var sådan en vare, der lod sig transportere efter en partistyrelses ordre, ville arbejderpartiet i Norge alligevel have været i mindretal i stortinget og de borgerlige partier i flertal. Det er altså, undskyld, jeg siger det, noget vrøvl, når statsministeren påstår, det var splittelsen, der var skyld i, at flertallet gik tabt. (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Søforklaring!). Ja, det var en søforklaring, den højtærede statsminister kom med. Nej, det, der er forholdet, er, at det var arbejderpartiet i Norge, der i håb om, at det i kraft af et uretfærdigt valgsystem fortsat kunne beholde stortingsflertallet og holde SF ude, modsatte sig den foreslåede forfatningsreform. Jeg tror, at det norske arbejderparti belært af erfaringerne nu vil være mere åbent for at få et retfærdigt valgsystem, og så vil det næste valg naturligvis give et helt, helt andet resultat.

Ja, dette ville jeg jo ikke være kommet så udførligt ind på, hvis ikke statsministeren

havde givet mig en aldeles udmærket anledning, som jeg takker for. Men det, jeg ellers ville sige, er, at det er forståeligt, at de borgerlige partier efter resultatet af de norske valg har fået ekstra appetit på at komme til her i Danmark, som de borgerlige partier kom til i Norge. Nu er jeg slet ikke sikker på, at de borgerlige partier i Norge virkelig er så glade for det, for der er jo et værre katteslagsmål imellem dem, ikke bare om fordeling af ministerposter, men også om, hvilken politik der skal føres, og man er i Norge meget spændt på, hvor længe dette kan holde. Det ville vi jo også være her, hvis det lykkes at skabe den forenede front spændende fra de uafhængige over venstre, de konservative og de radikale — jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Niels Westerby skulle med — så ville det være meget spændende, hvordan dette sammensurium kunne holde. Men i hvert fald skal man gøre sig klart, at det ærede medlem hr. Peter Nielsens reguladetri ikke er rigtig. Han siger, at de borgerlige partier mangler 12 mandater, og at de ikke kan få dem ved et valg. Nej, venstre, de konservative og de uafhængige kan sikkert ikke vinde 12 mandater ved et valg, det tror jeg ikke, men så er der jo de radikale, som har 10 mandater, og det turde være tydeligt, at det, man er ude efter nu, er at forsøge, om man kan trække de radikale derover. Jeg ved ikke, om det lykkes. Jeg håber ikke, at det lykkes. Men at det er strategien, kan vi da allesammen se, og så synes jeg, at socialdemokratiet bør se i øjenene, at der faktisk eksisterer en reel risiko.

Ja, nu kender vi jo den højtærede statsministers strategi fra i foråret, hvor han klarede en majoritet her i folketinget ved hjælp af de radikale og ved hjælp af de ærede medlemmer hr. Niels Westerby og hr. Diderichsen. Det ser ud til, at det er den strategi, man vil forsøge at føre videre; i hvert fald blev det ny parti liberalt centrum budt velkommen her i folketinget af socialdemokratiets liberale ordfører, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, i modstrid med, hvad socialdemokrater ellers siger. De erklærer jo, at en yderligere partiopsplittelse af folketinget vil være fuldkommen ødelæggende for dette land. Men ikke alene bød det ærede medlem hr. Peter Nielsen liberalt centrum velkommen, men det ærede